

Nr.:50707/68/IP/2025 din data: 15 decembrie 2025

Nr. operator: 3994

Către
Domnul Puiu Alexandru COSTACHE
Răspuns prin e-mail la adresa alexcostache70@gmail.com

Ca urmare a solicitării dumneavoastră, înregistrată cu nr. 50707/68/IP/10.12.2025 la Biroul de Informare și Relații Publice al instanței în conformitate cu prevederile Legii 544/2001, vă comunicăm, în copie, decizia penală 1318/27.11.2025 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr.4864/63/2023.

Precizăm că din sentința menționată au fost eliminate datele cu caracter personal, conform art.12 alin.1 litera d) din Legea 544/2001, deciziei ICCJ nr.37 pronunțate în dosarul 3306/1/2015 și a Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și a Directivei (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016.

Potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, conducerea Curții de Apel Craiova exercită atribuțiile manageriale în scopul organizării eficiente a activității acesteia și atribuțiile de coordonare și control ale administrării instanței și ale instanțelor din circumscripție, iar, conform art. 51 alin. (2) din același act normativ, verificările efectuate personal de președinți sau vicepreședinți ori prin judecători anume desemnați trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.

Analiza legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești poate avea loc doar în cadrul căilor de atac exercitate în condițiile prevăzute de lege.

Având în vedere că hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate doar în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale conducerea instanței și Biroul de Informare și Relații cu Publicul nu poate încălca principiul independenței judecătorilor și autoritatea de lucru judecat, nu poate desființa hotărârile judecătorești, nu poate face aprecieri asupra temeiniciei și legalității acestora, nu poate exercita, în numele vreuneia din părți, o cale de atac și nu poate dispune rejudecarea sau repunerea pe rol a dosarelor.

Cu deosebită considerație,

Judecător,
Cosmin Ionel LUNGUREANU

Expert informații publice,
Liviu Petruș MÎNDRILĂ

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI

DECIZIA PENALĂ Nr. 1318
Ședința publică de la 27 Noiembrie 2025
Completul compus din:
PREȘEDINTE ...
Judecător ...
Grefier ...

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror ...
din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de
Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism –
Serviciul Teritorial ...

Pe rol judecarea apelului formulat de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial ..., împotriva sentinței penale nr.109 din data de 04.07.2025 pronunțată de Tribunalul ..., în dosarul nr. .../63/2023.

Conform art. 405 alin.3 C.p.p. părțile nu se citează la pronunțarea hotărârii.

Dezbaterile orale au avut loc în ședința publică din data de 11 noiembrie 2025, dezbateri ce au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din aceeași dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie, când instanța a stabilit termen pentru deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii la data de 27 noiembrie 2025, conform art.391 alin.1 C.p.p., încheierea făcând parte integrantă din prezenta decizie.

C U R T E A

Deliberând asupra apelului penal de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.109 din data de 04.07.2025 pronunțată de Tribunalul ..., în dosarul nr. .../63/2023, în baza art. 396 alin. 5 Cod pr. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza întâi Cod pr. pen., s-a dispus achitarea inculpatului ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, în formă continuată (două acte materiale), prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal.

În baza art. 336 alin. 1, alin. 2 Cod penal raportat la art. 61 Cod penal și cu aplic. art. 5 Cod penal și art. 396 alin. 4 Cod pr. pen., cu referire la Decizia ÎCCJ (DCD/P) nr. 11/2022, publicată în M. Of. nr. 430/03.05.2022 și la Decizia ÎCCJ (DCD/P) nr. 25/2025, publicată în M. Of. nr. 70/28.01.2025, s-a stabilit pentru inculpatul ... pedeapsa de 15.000 lei amendă penală, echivalentul a 250 zile-amendă înmulțit cu suma de 60 lei corespunzătoare unei zile-amendă, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe.

În baza 396 alin. 4 Cod pr. pen. raportat la art. 83 Cod penal, s-a dispus amânarea aplicării pedepsei de 15.000 lei amendă penală pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri, stabilit și calculat conform art. 84 Cod penal.

În baza art. 85 alin. 1 Cod penal, pe durata termenului de supraveghere s-a dispus ca inculpatul să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- să se prezinte la Serviciul de Probațiune ..., la datele fixate de acesta;
- să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 86 alin. 1 Cod penal, pe durata termenului de supraveghere datele prevăzute în art. 85 alin. 1 lit. c - e se comunică Serviciului de Probațiune

În baza art. 88 Cod penal cu referire la art. 404 alin. 3 Cod pr. pen., s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor legale ce prevăd revocarea amânării aplicării pedepsei.

În baza art. 274 alin. 1 Cod pr. pen., a fost obligat inculpatul la plata către stat a sumei de 4.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, din care 2.500 lei cheltuieli judiciare corespunzătoare fazei de urmărire penală.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a constatat că prin rechizitoriul nr. din data de 09.08.2023 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial ... s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de libertate, a inculpatului ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, în formă continuată (două acte materiale), prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal și de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

Ca stare de fapt, în actul de sesizare a instanței s-a reținut că, în data de 13.07.2022, ora 15:15, lucrătorii din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean ... – Biroul Poliției Rutiere au fost sesizați de numita ... cu privire la producerea unui accident rutier, la fața locului procedându-se la identificarea autoturismului marca ... cu numărul de înmatriculare ..., oprit pe din municipiul ... și la identificarea conducătorului acestuia, în persoana inculpatului ...

În actul de sesizare a instanței s-a arătat că martora ... a declarat că, în data de 13.07.2023, în jurul orei 15:00, aceasta se afla la sediul Biroului de acte auto România – Bulgaria, situat la adresa din municipiul ..., nr. ..., județul ..., având parcat în fața acestui imobil autoturismul marca ... cu numărul de înmatriculare ..., moment în care a auzit o bubuitură, iar ieșind afară, a constatat că autoturismul său fusese acroșat pe partea stângă de autoturismul marca ... cu numărul de înmatriculare ... condus de inculpatul ..., autoturism care apoi a ricoșat în alte autoturisme parcate în zonă.

Testul Drager Drugtest la care a fost supus inculpatul ... a fost pozitiv la benzodiazepine (fila 52 dosar de urmărire penală).

Testul Drager Alcooltest la care a fost supus inculpatul ... a indicat 1.01 mg/l alcool în aerul expirat (fila 53 dosar de urmărire penală).

Conform procesului-verbal de recoltare mostre biologice din data de 13.07.2022, de la inculpatul .. au fost recoltate probe de sânge la ora 15:36 și la ora 16:36. Probele au fost introduse în trusa standard cu nr. ... și au fost preluate de Inspectoratul de Poliție Județean .. – Biroul Rutier, fiind înaintate Serviciului Județean de Medicină Legală

Pentru stabilirea faptului că, în data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatul ... a condus autoturismul marca ... cu numărul de înmatriculare ..., pe ... din municipiul .., sub influența alcoolului, s-a dispus efectuarea unei constatări medico-legale.

Conform buletinului de analiză toxicologică nr. ... din data de 20.07.2022 întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală .., inculpatul avea o alcoolemie de 2,15 g‰ la ora 15:36 și o alcoolemie de 2,01 g‰ la ora 16:36 (fila 64 dosar de urmărire penală).

Conform raportului de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei nr. din data de 07.07.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...”, s-a apreciat că inculpatul avea o alcoolemie de 2,23 g‰ la ora 15:00 (filele 72-73 dosar de urmărire penală).

În data de 03.08.2023, inculpatul, prin apărător ales, a solicitat efectuarea unui supliment la raportul de expertiză medico-legală, urmând a se avea în vedere ora 15:20 ca fiind de relevanță juridică și nu o greutate corporală de 108 kg.

Prin ordonanța nr. din data de 07.08.2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial s-a dispus respingerea cererii formulate de inculpatul, prin apărător ales, privind efectuarea unui supliment la raportul de expertiză medico-legală, urmând a se avea în vedere ora 15:20 ca fiind de relevanță juridică și nu o greutate corporală a inculpatului de 108 kg. Sub acest aspect, s-a reținut că lucrătorii din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean – Biroul Poliției Rutiere au fost sesizați cu privire la producerea accidentului în jurul orei 15:15, accidentul producându-se la ora 15:00.

În ceea ce privește reținerea unei greutăți corporale a inculpatului de 108 kg, s-a constatat ca aceasta este o eroare materială evidentă, care nu prezintă relevanță, procesul-verbal de recoltare mostre biologice din data de 13.07.2022 reținând o greutate de 80 kg.

Conform procesului-verbal de recoltare mostre biologice din data de 13.07.2022, de la inculpatul au fost recoltate o probă de sânge la ora 16:36 și o probă de urină la ora 16:45. Probele au fost introduse în trusa standard cu nr. și au fost preluate de Inspectoratul de Poliție Județean – Biroul Rutier, fiind înaintate Institutului Național de Medicină Legală „...”.

Pentru stabilirea faptului că, în data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatula condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, sub influența substanțelor psihoactive, s-a dispus efectuarea unei constatări medico-legale.

Conform buletinului de analiză toxicologică nr.din data de 20.03.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...”, în sângele recoltat de la inculpatul au fost identificate 0,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, urina recoltată de la inculpatul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam.

Nordazepam, diazepam, benzodiazepine și oxazepam fac parte din Tabelul Anexă nr. III la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, constituind droguri de risc.

S-a precizat faptul că inculpatul a depus la dosarul cauzei rețeta care atestă că tatăl său,, se afla sub tratament cu Diazepamum (filele 76-79 dosar de urmărire penală).

Astfel, din probele administrate s-a reținut faptul că inculpatul, anterior momentului procedurii accidentului rutier din data de 13.07.2022, ora 15:00, respectiv în data de 12.07.2022, ora 23:00, a deținut, fără drept, în vedere consumului propriu, un comprimat de Diazepam și în data de 13.07.2022, în jurul orei 12:00, a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu, un comprimat de Xanax.

În actul de sesizare a instanței, s-a evidențiat faptul că inculpatul a recunoscut și regretat faptele.

Așadar, ca stare de fapt, în esență, în sarcina inculpatului s-a reținut că în data de 12.07.2022, ora 23:00, a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu, un comprimat de Diazepam, iar în data de 13.07.2022, în jurul orei 12:00, acesta a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu, un comprimat de Xanax.

În acest context, s-a reținut că, în data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatul a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, sub influența substanțelor psihoactive, în sângele recoltat de la inculpatul fiind identificate 37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, iar urina recoltată de la inculpatul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam, respectiv sub influența alcoolului, inculpatul având o alcoolemie de 2,23 g‰ la ora 15:00.

Situația de fapt astfel cum este prezentată anterior rezultă din coroborarea probelor care au fost administrate în prezenta cauză, respectiv cazierul judiciar al inculpatului (fila 1 dup), proces-verbal de aducere la cunoștință a calității de inculpat, a drepturilor și obligațiilor procesuale față de inculpatul din data de 18.04.2023 (filele 5-6 dup), declarația de suspect din data de 18.04.2023 (filele 10-12 dup), documente depuse de suspectul constând în extras tratat Farmacologie, curriculum vitae, rapoarte medicale, bilete de externare, fișă de examinare (filele 13-35 dup), proces-verbal de aducere la cunoștință a calității de suspect, a drepturilor și obligațiilor procesuale față de suspectul din data de 11.04.2023 (filele 36-37 dup), împuternicire avocațială pentru inculpatul din data de 11.04.2023 (fila 38 dup), proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 13.07.2022 (filele 49-51 dup), rezultate DrugTest (filele 52-53 dup), proces-verbal consemnare acord prelevare probe biologice din data de 13.07.2022 (filele 54-55 dup), cerere de analiză (fila 58 dup), proces-verbal de recoltare mostre biologice (fila 59 dup), examen clinic (fila 60 dup), cerere de analiză (fila 61 dup), examen clinic (fila 62 dup), proces-verbal de recoltare mostre biologice (fila 63 dup), buletin de analiză toxicologică nr. din data de 20.07.2022 – Serviciul Județean de Medicină Legală (fila 64 dup), solicitare încuviințare efectuare expertiză medico-legală formulată de inculpatul, prin apărător ales (fila 65 dup), comunicarea nr. 508 din data de 11.05.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (fila 71 dup), raport de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei nr. din data de 07.07.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (filele 72-73 dup), buletin de analiză toxicologică nr. din data de 20.03.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (fila 75 dup), prescripție medicală în original și în copie (filele 76-78 dup), cartea de identitate a inculpatului, în copie (fila 79 dup), proces-verbal de aducere la cunoștință a drepturilor și obligațiilor martorului de către Poliția municipiului – Biroul Rutier nr. din data de 13.07.2023 (fila 80 dup), declarația martorului (fila 81 dup), permisul de conducere al inculpatului și certificatul auto, în copie (fila 82 dup), cartea de identitate și permisul de conducere ale martorului, certificatul auto, în copie (fila 83 dup), contract de asigurare de răspundere civilă auto RCA, în copie (fila 84 dup), comunicare reținere permis de conducere (fila 85 dup), suport optic de tip CD conținând declarația inculpatului

În ceea ce privește faza de urmărire penală s-a constatat că, prin ordonanța Inspectoratului de Poliție Județean – Biroul Poliției Rutiere nr. din data de 13.07.2022 s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal.

Prin ordonanța nr. din data de 27.07.2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial s-a dispus începerea urmăririi penale *in rem* sub aspectul infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.

Prin ordonanța nr. din data 10.04.2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul, sub aspectul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal,

constând în aceea că, în data de 13.07.2022, ora 15:20, a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, sub influența substanțelor psihoactive, în sângele recoltat de la numitul fiind identificate 37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, iar urina recoltată de la numitul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam, respectiv sub influența alcoolului, având o alcoolemie de 2,15 g‰ la ora 15:36 și sub aspectul infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, constând în aceea că anterior momentului opririi în trafic, în data de 13.07.2022, ora 15:20, a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu nordazepam, diazepam, benzodiazepine și oxazepam, toate acestea cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

La data de 11.04.2023, suspectului i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale, în prezența apărătorului ales.

Prin ordonanța nr. din data 18.04.2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului, sub aspectul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, constând în aceea că, în data de 13.07.2022, ora 15:20, a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, sub influența substanțelor psihoactive, în sângele recoltat de la numitul fiind identificate 37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, iar urina recoltată de la numitul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam, respectiv sub influența alcoolului, având o alcoolemie de 2,15 g‰ la ora 15:36 și sub aspectul infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, în formă continuată (două acte materiale), prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, constând în aceea că anterior momentului opririi în trafic, respectiv în data de 12.07.2022, ora 23:00, a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu, un comprimat de Diazepam și în data de 13.07.2022, în jurul orei 12:00, a deținut, fără drept, în vederea consumului propriu, un comprimat de Xanax, toate acestea cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

La data de 18.04.2023, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale, în prezența apărătorului ales.

Prin procesul-verbal de îndreptare eroare materială al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial din data de 08.08.2023, în temeiul art. 278 Cod pr. pen., s-a procedat la îndreptarea erorii materiale din cuprinsul ordonanței nr. din data de 18.04.2023 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial, în sensul că se va menționa în mod corect faptul că în data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatul a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul

La data de 09.08.2023, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale, în prezența apărătorului ales.

După sesizarea instanței – Tribunalul ... din data de 09.08.2023, rechizitoriul nr. din data de 09.08.2023 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial a fost comunicat inculpatului, în conformitate cu dispozițiile art. 344 alin. 2 Cod pr. pen. și a fost încunoștințat inculpatul despre obiectul camerei preliminare, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul de 30 de zile în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În faza procesuală a camerei preliminare au fost formulate cereri și excepții de către inculpatul, cu privire la neregularitatea întocmirii rechizitoriului Parchetului de pe

lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial nr. din data de 09.08.2023, nelegalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în cauză, iar prin încheierea din data de 20.11.2023 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului ... în dosarul nr. .../63/2023/a1, în baza art. 345, art. 346 alin. 2 Cod pr. pen., au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpatul Berceanu Costin, a fost constatată competența instanței, regularitatea întocmirii rechizitoriului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Serviciul Teritorial nr. din data de 09.08.2023, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării în cauză.

În urma contestației formulate de inculpatul împotriva încheierii din data de 20.11.2023 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului ... în dosarul nr. .../63/2023/a1, în cadrul dosarului nr. .../63/2023/a1 înregistrat pe rolul Curții de Apel Craiova, inculpatul a formulat cerere de strămutare a cauzei la o altă curte de apel, iar prin sentința nr. 101 din data de 27.02.2024 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr.1/2024, definitivă, s-a hotărât admiterea cererii de strămutare a cauzei formulate de inculpatul și dispunerea strămutării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. .../63/2023/a1 al Curții de Apel Craiova la Curtea de Apel Timișoara.

Prin încheierea nr. 5 din data de 05.03.2025 pronunțată de completul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Craiova în dosarul nr. .../63/2023/a1, s-a dispus scoaterea de pe rol a cauzei ce formează obiectul dosarului nr. .../63/2023/a1 al Curții de Apel Craiova și înaintarea cauzei la Curtea de Apel Timișoara.

Prin încheierea nr. 75 din data de 10.04.2024 pronunțată de completul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Timișoara în dosarul nr. .../63/2023/a1, definitivă, a fost respinsă contestația formulată de contestatorul inculpat împotriva încheierii din data de 20.11.2024 pronunțate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Dolj în dosarul nr. .../63/2023/a1.

În urma cererii de strămutare a cauzei de la Tribunalul ... la un alt tribunal, formulate de inculpatul în cadrul dosarului nr. .../63/2023 al Tribunalului ..., prin sentința nr. 142 din data de 18.07.2024 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr./54/2024, definitivă, s-a hotărât admiterea cererii de strămutare a cauzei formulate de inculpatul și dispunerea strămutării cauzei ce formează obiectul dosarului nr. .../63/2023 al Tribunalului .. la Tribunalul ...

În cursul judecării, prin încheierea de ședință din data de 05.02.2025 pronunțată în dosarul nr. .../63/2023 al Tribunalului ..., în baza art. 375 Cod pr. pen., tribunalul a dispus respingerea cererii de judecare a cauzei în baza procedurii simplificate privind recunoașterea învinuirii, formulate de inculpatul, ocazie cu care instanța a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 374 alin. 4 Cod pr. pen., privind recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului, având în vedere poziția procesuală adoptată de către inculpat la termenul de judecată din data de 05.02.2025, constând în nerecunoașterea totală și necondiționată a acuzației în materie penală astfel cum a fost reținută în actul de sesizare.

În cursul cercetării judecătorești, a fost administrată proba cu expertiza medico-legală toxicologică, fiind elaborat raportul de expertiză medico-legală nr. din data de 09.05.2025 de către Institutul de Medicină Legală (filele 76-78 vol. I dosar instanță).

Analizând ansamblul materialului probator, instanța de fond a reținut următoarele:

În data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatul a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, județul, sub influența substanțelor psihoactive, în sângele recoltat de la inculpatul fiind identificate ,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, iar urina recoltată de la inculpatul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam, respectiv sub influența alcoolului, inculpatul

având o alcoolemie de 2,23 g‰ la ora 15:00, rezultată în urma calculului retroactiv al alcoolemiei.

În aceste împrejurări, inculpatul a provocat un accident de circulație soldat cu pagube materiale, în sensul că a acroșat partea stângă a autoturismului marca cu numărul de înmatriculare aparținând martorei, ce se afla parcat în fața imobilului situat la adresa din municipiul, nr., județul, autoturismul condus de inculpat ricoșând mai apoi în alte autoturisme parcate în zonă.

Ulterior sesizării, de către martora, a agenților de poliție din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean – Biroul Poliției Rutiere, inculpatul a fost testat cu testul Drager Drugtest, fiind pozitiv la benzodiazepine (fila 52 dosar de urmărire penală), precum și cu testul Drager Alcooltest, care a indicat 1.01 mg/l alcool în aerul expirat la ora 15.20 (fila 53 dosar de urmărire penală).

În urma recoltării mostrelor biologice de la inculpat, pe bază de proces-verbal, a fost realizată analiza acestora, conform buletinului de analiză toxicologică nr. din data de 20.07.2022 întocmit de Serviciul Județean de Medicină Legală inculpatulavând o alcoolemie de 2,15 g‰ la ora 15:36 și o alcoolemie de 2,01 g‰ la ora 16:36 (fila 64 dosar de urmărire penală).

Conform raportului de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei nr. din data de 07.07.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...”, ca urmare a solicitării inculpatului de calcul retroactiv, s-a precizat că inculpatul avea o alcoolemie de 2,23 g‰ la ora 15:00 (filele 72-73 dosar de urmărire penală).

De asemenea, conform buletinului de analiză toxicologică nr. din data de 20.03.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...”, în sângele recoltat de la inculpatul au fost identificate 0,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, urina recoltată de la inculpatul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam.

S-a constatat că nordazepam, diazepam, benzodiazepine și oxazepam fac parte din Tabelul Anexă nr. III la Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, constituind droguri de risc.

Situația de fapt astfel expusă s-a coroborat cu mijloacele de probă administrate în faza de urmărire penală, constând în cazierul judiciar al inculpatului (fila 1 dup), declarația de suspect din data de 18.04.2023 (filele 10-12 dup), documente depuse de suspectul constând în extras tratat Farmacologie, curriculum vitae, rapoarte medicale, bilete de externare, fișă de examinare (filele 13-35 dup), proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 13.07.2022 (filele 49-51 dup), rezultate DrugTest (filele 52-53 dup), proces-verbal consemnare acord prelevare probe biologice din data de 13.07.2022 (filele 54-55 dup), cerere de analiză (fila 58 dup), proces-verbal de recoltare mostre biologice (fila 59 dup), examen clinic (fila 60 dup), cerere de analiză (fila 61 dup), examen clinic (fila 62 dup), proces-verbal de recoltare mostre biologice (fila 63 dup), buletin de analiză toxicologică nr. din data de 20.07.2022 – Serviciul Județean de Medicină Legală(fila 64 dup), solicitare încuviințare efectuare expertiză medico-legală formulată de inculpatul, prin apărător ales (fila 65 dup), comunicarea nr.din data de 11.05.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (fila 71 dup), raport de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei nr. din data de 07.07.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (filele 72-73 dup), buletin de analiză toxicologică nr. din data de 20.03.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...” (fila 75 dup), prescripție medicală în original și în copie (filele 76-78 dup), declarația martorului (fila 81 dup), permisul de conducere al inculpatului și certificatul auto, în copie (fila 82 dup), cartea de identitate și permisul de conducere ale martorului, certificatul auto, în copie (fila 83 dup), contract de asigurare de răspundere civilă auto RCA, în copie (fila 84 dup), comunicare reținere permis de conducere (fila 85 dup), suport optic de tip CD conținând declarația inculpatului

În privința faptelor anterior expuse, care fac obiectul cauzei penale de față, în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut în esență situația de fapt, precizând că este

adevărat că, în data de 13.07.2022, ora 15.20, a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, județul, sub influența substanțelor psihoactive și sub influența alcoolului, relevând că, la data de 12.07.2022, în jurul orei 23.00, fără a avea rețetă pentru consumul acestora, a ingerat un comprimat de diazepam, din medicamentele prescrise tatălui său, iar la data de 13.07.2022, în jurul orei 12.00, a ingerat un comprimat de Xanax, din medicamentele prescrise părinților săi, totodată în jurul orei 13.30-14.00, consumând o cantitate de mai mult de jumătate de sticlă de whisky, mai apoi, în condițiile în care ambii părinți sufereau de afecțiuni grave, luând hotărârea de a se deplasa cu autoturismul la farmacia din apropiere, pentru a cumpăra medicamentul Imodium necesar mamei sale.

În cursul cercetării judecătorești, inculpatul a reiterat în esență aceleași susțineri, precizând că mama sa fusese operată de cancer de pancreas, iar tatăl său suferise un accident vascular, împrejurări în care a consumat câte un comprimat de diazepam și xanax din medicația tatălui său, precum și whisky, mai apoi deplasându-se cu autoturismul pentru a procura medicamentul Imodium necesar mamei sale, însă nu recunoaște săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc, respectiv nu admite afectarea capacității de a conduce un vehicul, prin consumul de substanțe psihoactive anterior descris.

Raportat la acuzația de deținere de droguri de risc în formă continuată adusă inculpatului, instanța arată că, potrivit art.4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, constituie infracțiune cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, pentru realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii fiind necesară îndeplinirea uneia dintre acțiunile prevăzute de lege, pentru consum propriu, fără drept, nefiind incriminat consumul de droguri, ca infracțiune distinctă.

Sub acest aspect, instanța nu poate achiesa la aserțiunea din actul de sesizare, în sensul că, prin faptul că, la data de 12.07.2022, în jurul orei 23.00, fără a avea rețetă pentru consumul acestora, inculpatul a ingerat un comprimat de diazepam, iar la data de 13.07.2022, în jurul orei 12.00, acesta a ingerat un comprimat de Xanax, din medicamentele prescrise tatălui său, ar subzista elementul material în modalitatea deținerii drogurilor de risc pentru consum propriu, fără drept, nefiind suficientă susținerea potrivit căreia consumul de droguri implică deținerea acestora, întrucât această modalitate presupune ca făptuitorul să posede drogul o oarecare perioadă de timp, deținerea neputând fi instantanee, din moment ce semnifică păstrarea, posesiunea, stăpânirea exercitată asupra unui lucru, de natură a contura prelungirea în timp a activității infracționale, după momentul consumării, datorată naturii acțiunii sau inacțiunii ce constituie *verbum regens* al infracțiunii, specifică infracțiunii continue.

Așa fiind, a mai arătat instanța că tipicitatea, prevăzută de art. 15 alin. 1 Cod penal, este o trăsătură esențială a infracțiunii ce rezultă din principiul legalității incriminării și presupune corespondența dintre fapta concretă săvârșită și elementele de natură obiectivă și subiectivă prevăzute de legiuitor în modelul abstract din norma de incriminare, fiind așadar necesar ca fapta concretă săvârșită să corespundă întru totul descrierii pe care legiuitorul o face în norma de incriminare, atât în planul elementelor de factură obiectivă, cât și al celor de factură subiectivă.

În aceste condiții, a reținut instanța, în urma propriei aprecieri a materialului probator administrat în cursul urmăririi penale și respectiv a concluziilor rezultate din efectuarea cercetării judecătorești, că în cauză, raportat la acuzația de deținere de droguri de risc în formă continuată adusă inculpatului, este incident cazul care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b teza întâi Cod pr. pen., în sensul că lipsește trăsătura esențială a infracțiunii ca fapta să fie prevăzută de legea penală, sub aspectul tipicității obiective, fapta dedusă judecății – ingerarea de către inculpat a câte unui comprimat de diazepam și xanax din medicamentele prescrise tatălui său, fiind comisă în afara limitelor incriminării deținerii de droguri de risc conținute de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, iar a admite că o astfel de conduită s-ar încadra în limitele

dispozițiilor precitate ar însemna extinderea obiectului juridic special al acestei infracțiuni și la relațiile sociale care privesc consumul de droguri, fără o manifestare de voință expresă a legiuitorului în acest sens.

În consecință, soluția care se impune raportat la infracțiunea în discuție este aceea de achitare, sens în care, în baza art. 396 alin. 5 Cod pr. pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza întâi Cod pr. pen., s-a dispus achitarea inculpatului ..., sub aspectul săvârșirii infracțiunii de deținere de droguri de risc, fără drept, în vederea consumului propriu, în formă continuată (două acte materiale), prev. de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 Cod penal.

În privința infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, reținute în sarcina inculpatului, instanța de fond a reținut că situația de fapt așa cum a fost expusă anterior rezultă din ansamblul probator astfel cum a fost expus în paragrafele precedente, coroborate cu declarațiile constante ale inculpatului în fața organelor judiciare, în esență de recunoaștere a situației de fapt, sub aspectul modalității de săvârșire a infracțiunii.

Sub acest aspect, a reținut instanța că, prin Decizia ÎCCJ (DCD/P) nr. 11/2022, publicată în M. Of. nr. 430/03.05.2022, s-a stabilit că fapta unei persoane de a conduce pe drumurile publice un autovehicul, având o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, infracțiune unică.

De asemenea, prin Decizia nr. 25/2025 pronunțată la data de 27.01.2025 de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în dosarul nr. 620/1/2024, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 70 din data de 28.01.2025, s-a stabilit că, în cazul infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența substanțelor psihoactive, prevăzute de art. 336 alin. 2 Cod penal, pentru realizarea condiției esențiale atașate elementului material al laturii obiective, aceea ca inculpatul să se fi aflat sub influența unor substanțe psihoactive, este necesar să se constate atât prezența în probele biologice a substanței psihoactive, cât și aptitudinea acesteia de a putea determina afectarea capacității de a conduce a autorului faptei.

Făcând aplicarea acestor soluții pronunțate de instanța supremă în speță, s-a aratat că, în cursul cercetării judecătorești, a fost încuviințată proba cu expertiza medico-legală toxicologică, având ca obiectiv să se precizeze dacă prezența substanțelor psihoactive în sângele recoltat de la inculpatul (constând în 0,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, urina recoltată de la inculpat fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam), a avut aptitudinea de a putea determina afectarea capacității sale de a conduce vehicule pe drumurile publice, de natură a îndeplini condiția esențială atașată elementului material al laturii obiective al infracțiunii prev. de art. 336 alin. 2 Cod penal, în contextul în care inculpatul avea și o alcoolemie de 2,23 g‰ la data de 13.07.2022, ora 15.00, având în vedere și celelalte împrejurări de fapt astfel cum au fost reținute prin actul de sesizare, iar prin raportul de expertiză medico-legală întocmit în cauză de Institutul de Medicină Legală, s-a concluzionat că prezența substanțelor psihoactive în sângele recoltat de la inculpat (din buletinul de analiză toxicologică nr. ... din data de 20.03.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...”, rezultând că în sângele recoltat de la inculpatul în data de 13.07.2022, ora 16:36 s-au evidențiat 0,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, trazodonă, duloxetină), au avut aptitudinea de a putea determina afectarea capacității sale de a conduce vehicule pe drumurile publice, în contextul în care inculpatul avea și o alcoolemie de 2,23 g‰ la data de 13.07.2022, ora 15.00.

Așa fiind, instanța de fond nu a reținut susținerea inculpatului în sens contrar, apărare care, fiind contrazisă prin concluziile științifice prezentate în raportul de expertiză de către specialiști în medicină legală, rămâne la nivelul de simplă alegație, constatând așadar instanța că, raportat la acuzația de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, aceasta este atât probată dincolo de orice îndoială rezonabilă, cât și conturată în integralitatea elementelor constitutive, elementul material al laturii obiective

constând în acțiunea inculpatului de conducere pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, având o alcoolemie de 2,23 g‰ și aflându-se sub influența unor substanțe psihoactive, prin mijloace de probă științifice fiind constatate atât prezența în probele biologice a substanțelor psihoactive, cât și aptitudinea acestora de a putea determina afectarea capacității de a conduce a inculpatului, aceste două modalități de comitere a faptei constituind elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, infracțiune unică, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. 11/2022 pronunțată la data de 23.02.2022 de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în dosarul nr./1/2022, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 430 din data de 03.05.2022, fapta fiind totodată nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o, în sensul art. 15 Cod penal.

Urmarea imediată creată prin săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe constă în starea de pericol creată contra siguranței circulației pe drumurile publice, fiind astfel afectate valorile sociale privind buna desfășurare a circulației pe drumurile publice, respectiv viața, integritatea fizică și psihică a participanților la trafic și integritatea bunurilor, legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată rezultând din însăși materialitatea faptelor, aceasta fiind o infracțiune de pericol, pentru a cărei existență nu este necesară producerea unui rezultat concret, privit în materialitatea sa, fiind suficientă crearea unei stări de pericol pentru siguranța circulației pe drumurile publice și a participanților la trafic.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe a fost comisă cu intenție indirectă, potrivit art. 16 alin. 3 lit. b) Cod penal, întrucât inculpatul a prevăzut rezultatul faptei sale și, deși nu l-a urmărit, a acceptat posibilitatea producerii acestuia. Astfel, inculpatul, știind că se află sub influența băuturilor alcoolice și a substanțelor psihoactive, a condus un autoturism pe drumurile publice, acceptând posibilitatea creării unei stări de pericol pentru relațiile sociale privind circulația în siguranță pe drumurile publice, precum și pentru valorile sociale apărute prin dispozițiile legale în baza cărora a fost cercetat în cauză.

Totodată, în privința legii penale mai favorabile, făcând aplicarea art. 5 Cod penal, întrucât de la data comiterii faptei au intervenit modificări legislative prin Legea nr. 172/2004, publicată în M. Of., Partea I nr. 510/31.05.2024, a constatat instanța că reglementarea penală în forma anterioară intrării în vigoare a acestor modificări este mai favorabilă, astfel că va ultra-activa, având în vedere că noua reglementare instituie un tratament sancționator mai sever, prin eliminarea, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 336 Cod penal în discuție, a pedepsei principale a amenzii penale, a posibilității de a dispune amânarea aplicării pedepsei, respectiv prin obligativitatea aplicării pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi.

Așa fiind, văzând și dispozițiile art. 396 alin. 2 Cod pr. pen. coroborat cu art. 103 alin. 2 Cod pr.en., instanța constatând dincolo de orice îndoială rezonabilă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpatul, în baza art. 396 alin. 4 Cod pr. pen. și în condițiile art. 83 Cod penal, urmează a pronunța în cauză o soluție de amânare a aplicării pedepsei, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru a se putea dispune soluția menționată, în reglementarea penală mai favorabilă, aplicabilă speței.

Nu se vor putea primi însă concluziile apărării, în sensul de a se dispune renunțarea la aplicarea pedepsei, întrucât sub acest aspect nu sunt întrunite în mod cumulativ condițiile prevăzute de dispozițiile art. 80 alin. 1 literele a și b Cod penal, în concret infracțiunea săvârșită nefiind de o gravitate atât de redusă pentru a justifica această soluție, având în vedere modul și împrejurările în care a fost comisă, respectiv natura și întinderea urmărilor produse - prin ingerarea atât a unei cantități importante de băuturi alcoolice, determinând o alcoolemie ridicată de 2,23 g‰, cât și a unor medicamente conținând substanțe psihoactive, context în care inculpatul a condus autoturismul marcacu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, județul, provocând un

accident de circulație soldat cu pagube materiale, în sensul că a acroșat partea stângă a autoturismului marca cu numărul de înmatriculare aparținând martorei, ce se afla parcat în fața imobilului situat la adresa din municipiul, nr....., județul ..., autoturismul condus de inculpatul ricoșând mai apoi în alte autoturisme parcate în zonă.

La individualizarea pedepsei stabilită inculpatului, instanța de fond a avut în vedere limitele de pedeapsă prevăzute de textul incriminator, precum și dispozițiile art. 74 Cod penal, care stabilesc criteriile generale de individualizare a pedepsei: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Astfel, pe de o parte, instanța de fond a avut în vedere gradul de pericol social al faptei, concretizat în valorile sociale ce au fost puse în pericol, infracțiunea pentru care inculpatul a fost cercetat fiind o infracțiune de pericol, iar nu de rezultat, și care ar fi putut fi vătămate, precum și siguranța traficului rutier, împrejurări care impun adoptarea unei conduite prudente pe măsura responsabilității sporite a oricărui conducător auto în trafic.

Pe de altă parte, s-a reținut și faptul că, din buletinul de examinare clinică însoțitor al prelevării, rezultă că inculpatul avea o ținută ordonată, atitudine adecvată și cooperantă, comportament liniștit și vorbire coerentă, comportare ordonată, orientare în timp și spațiu, atenție concentrată și judecată coerentă, deplasarea având loc pe o distanță scurtă, în condițiile în care inculpatul, medic de profesie, a intenționat să se deplaseze cu autoturismul la farmacia din apropiere, pentru a cumpăra medicamentul Imodium necesar mamei sale, diagnosticată cu cancer pancreatic.

În ceea ce privește criteriul pericolozității infractorului, instanța de fond a reținut că inculpatul are vârsta de 45 de ani, este căsătorit și are un copil minor în întreținere, are studii superioare și nu este cunoscut cu antecedente penale, având o carieră meritorie în domeniul medicinei – obstetrică-ginecologie, precum și în domeniul academic, astfel cum rezultă din înscrisurile în circumstanțiere depuse la dosarul cauzei, iar în prezenta cauză a manifestat o atitudine procesuală sinceră, în esență regretând și recunoscând în mod constant săvârșirea faptei și împrejurările în care aceasta s-a produs, respectiv a avut o bună conduită în societate atât anterior săvârșirii faptei, cât și ulterior, reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în fața organelor de urmărire penală și a instanței de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluționarea justă și cu celeritate a cauzei și la aflarea adevărului, cu respectarea exigențelor impuse de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, aspecte cărora li se va da cuvenita eficiență la stabilirea pedepsei.

Aceste împrejurări de fapt au creat instanței convingerea asupra faptului că inculpatul a conștientizat pe deplin gravitatea faptei comise și că incidentul ce face obiectul prezentei cauze a fost, este și, mai ales, va fi un eveniment singular în viața inculpatului care, fiind o persoană ajunsă la vârsta deplinei maturități, având capacitatea de conștientizare a faptei sale și a urmărilor acesteia, a adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de conviețuire socială.

Instanța de fond a reținut solicitarea inculpatului, prin concluzii scrise, de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă conform art. 396 alin. 10 Cod pr. pen. raportat la infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. 1, alin. 2 Cod penal, întrucât pe de o parte solicitarea inculpatului ca judecata să aibă loc în baza procedurii simplificate privind recunoașterea învinuirii a fost respinsă de instanță în ședința publică din data de 05.02.2025, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art.374 alin.4 Cod.pr.pen., privind recunoașterea totală și necondiționată a faptelor reținute în sarcina inculpatului prin actul de sesizare, iar pe de altă parte nu este incident niciunul dintre cazurile în care inculpatul ar putea beneficia doar de efectul de drept substanțial al

procedurii abreviate, deoarece în urma efectuării cercetării judecătorești s-a reținut de instanță, raportat la această acuzație, o altă situație de fapt decât aceea susținută *ab initio* de inculpat cu ocazia audierii nemijlocite, care a precizat că nu admite afectarea capacității de a conduce un vehicul, prin consumul de substanțe psihoactive, acesta neputând să își invoce propria culpă procesuală în legătură cu pierderea efectului procedural, în scopul de a obține beneficiul de drept substanțial.

În aceste condiții, văzând și că potrivit art. 74 alin. 2 Cod penal, atunci când pentru infracțiunea săvârșită legea prevede pedepse alternative, s-a ținut seama de criteriile prevăzute la alin. 1 și pentru alegerea uneia dintre acestea, față de dispozițiile art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal în reglementarea penală mai favorabilă, aplicabilă speței, prevăzând pentru infracțiunea dedusă judecății pedeapsa închisorii de la un an la 5 ani alternativ cu pedeapsa amenzii, instanța de fond a stabilit această din urmă pedeapsă principală, iar pentru determinarea în concret a cuantumului amenzii s-au avut în vedere dispozițiile art. 61 Cod penal, aspect în raport de care s-a stabilit suma de 15.000 lei amendă penală, echivalentul a 250 zile-amendă (orientat către moderat potrivit art. 61 alin. 4 lit. c Cod penal), înmulțit cu suma de 60 lei corespunzătoare unei zile-amendă (cuantum stabilit potrivit criteriilor prevăzute de art. 61 alin. 3 Cod penal, având în vedere situația materială și obligațiile inculpatului, așa cum au fost relevate în fața instanței), pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe.

Cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei, instanța de fond a reținut incidența în cauză a dispozițiilor art. 83 Cod penal privind amânarea aplicării pedepsei, în reglementarea penală mai favorabilă aplicabilă speței, pe de o parte fiind întrunite în mod cumulativ condițiile prevăzute la alin. 1 din această normă legală privind pedeapsa aplicată, necondamnarea anterioară a inculpatului, care și-a manifestat prin declarația dată în fața instanței de judecată acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, apreciindu-se în raport de persoana inculpatului, conduita sa anterioară săvârșirii infracțiunii și posibilitățile sale de îndreptare, că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, fiind însă necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată, iar pe de altă parte sunt îndeplinite și condițiile negative prevăzute la alin. 2 din norma legală menționată.

În ceea ce privește solicitarea formulată de parchet, de aplicare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și i) Cod penal, inclusiv dreptul de a conduce anumite categorii de vehicule, dată fiind valoarea mare a alcoolemiei, s-a arătat că aplicarea unei pedepse complementare, în reglementarea penală mai favorabilă aplicabilă speței, este facultativă, nefiind prevăzută în mod obligatoriu de lege pentru infracțiunea comisă de inculpat.

Pedepsele complementare, fiind sancțiuni penale, prin funcția lor represivă, pot contribui la o justă și variată individualizare a reprimării; aplicarea lor creează, prin completarea pedepsei principale, posibilitatea realizării unei mai depline echivalențe între gradul de pericol social al faptei, pe de o parte, și represiunea necesară, pe de altă parte. Pedeapsa complementară are și rol de prevenție generală, în special prin exemplaritatea pe care o are aplicarea unei astfel de pedepse, dar îndeplinește și un rol esențial, în cadrul funcției de prevenție specială, infractorul care execută o astfel de pedeapsă fiind pus în situația de a nu mai putea săvârși o nouă infracțiune.

În cauză, față de circumstanțele comiterii faptei și cele care caracterizează persoana inculpatului, evidențiate cu ocazia examenului efectuat pentru individualizarea pedepsei principale, s-a apreciat că stabilirea pedepsei principale este suficientă pentru realizarea funcției represive și a celei de prevenție specială, inculpatul abținându-se pe viitor de la comiterea unor infracțiuni la regimul circulației rutiere și în condițiile în care nu i se va interzice, cu titlu de pedeapsă complementară, drepturile de a fi ales în funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, respectiv dreptul de a conduce autovehicule.

În ceea ce privește prevenția generală, fără a ignora importanța acestei funcții, s-a apreciat că nu se poate dispune o pedeapsă complementară pentru realizarea prevenției generale, în condițiile în care, în concret, o astfel de pedeapsă ar putea conduce la o represiune disproporționată în raport de fapta comisă și persoana inculpatului. Or, în speță, în condițiile în care, așa cum s-a arătat, aceste date sunt favorabile inculpatului și au determinat convingerea instanței că, pentru a preveni comiterea unor noi infracțiuni, este suficientă stabilirea pedepsei principale, prin aplicarea pedepsei complementare s-ar ajunge la o represiune mult prea severă.

Așa fiind, instanța de fond a apreciat, ținând seama de criteriile expuse anterior, că stabilirea pedepsei amenzii penale va constitui un avertisment suficient de serios pentru corijarea conduitei viitoare a inculpatului, așa încât acesta să nu mai comită infracțiuni și să respecte măsurile și obligațiile impuse.

Împotriva acestei sentințe penale a declarat apel Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial, susținând că în mod greșit, s-a dispus achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, faptă prev. și ped. de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 143/2000.

În sentința penală nr. 109 din 04.07.2025, raportat la acuzația de deținere de droguri de risc în formă continuată adusă inculpatului, instanța de fond a reținut că, potrivit art. 4 alin. 1 din Legea nr.143/2000, constituie infracțiune cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, iar pentru realizarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii este necesară îndeplinirea uneia dintre acțiunile prevăzute de lege, pentru consum propriu, fără drept, nefiind incriminat consumul de droguri, ca infracțiune distinctă.

„Astfel, s-a apreciat că, prin faptul că, la data de 12.07.2022, în jurul orei 23.00, fără a avea rețetă pentru consumul acestora, inculpatul a ingerat un comprimat de diazepam, iar la data de 13.07.2022, în jurul orei 12.00, acesta a ingerat un comprimat de Xanax, din medicamentele prescrise tatălui său, nu subzistă elementul material în modalitatea deținerii drogurilor de risc pentru consum propriu, fără drept, nefiind suficientă susținerea potrivit căreia consumul de droguri implică deținerea acestora, întrucât această modalitate presupune ca făptuitorul să posede drogul o oarecare perioadă de timp, deținerea neputând fi instantanee, din moment ce semnifică păstrarea, posesiunea, stăpânirea exercitată asupra unui lucru, de natură a contura prelungirea în timp a activității infracționale, după momentul consumării, datorată naturii acțiunii sau inacțiunii ce constituie verbum regens al infracțiunii, specifică infracțiunii continue.

S-a mai motivat în sensul că, referitor la acuzația de deținere de droguri de risc în formă continuată adusă inculpatului, este incident cazul care împiedică punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b teza întâi Cod procedură penală, în sensul că lipsește trăsătura esențială a infracțiunii ca fapta să fie prevăzută de legea penală, sub aspectul tipicității obiective, fapta dedusă judecății - ingerarea de către inculpat a câte unui comprimat de diazepam și xanax din medicamentele prescrise tatălui său, fiind comisă în afara limitelor incriminării deținerii de droguri de risc conținute de art. 4 alin. 1 din Legea nr. 143/2000. A admite că o astfel de conduită s-ar încadra în limitele dispozițiilor precitate ar însemna extinderea obiectului juridic special al acestei infracțiuni și la relațiile sociale care privesc consumul de droguri, fără o manifestare de voință expresă a legiuitorului în acest sens.

A fost criticată soluția instanței de fond care a considerat că ingerarea de către inculpat a unui comprimat de Diazepam, respectiv de Xanax, fără a avea rețetă pentru consumul acestora, medicamentele fiind prescrise tatălui său, nu presupune deținerea substanțelor în sensul prevăzut de lege cu toate că s-a depistat prezența acelor substanțe în organismul inculpatului, printr-o probă științifică.

Astfel, s-a procedat la o greșită interpretare a noțiunii de „deținere” și nu s-a dat eficiență probatorie rezultatului pozitiv la testul toxicologic, respectiv raportului de expertiză medico-legală nr.din 09.05.2025.

S-a constatat că inculpatul, care, în data de 13.07.2022, a condus pe drumurile publice un autoturism, se afla sub influența substanțelor psihoactive (0,37 ug/ml nordazepam, 0,22 ug/ml diazepam, trazodonă, duloxetină) așa cum rezultă din buletinul de analiză toxicologică nr. ... din 20.03.2023 emis de IML „...” și din raportul de expertiză medico-legală nr. din 09.05.2025 întocmit de IML, ceea ce înseamnă că acesta a consumat anterior droguri (medicamentele Diazepam și Xanax). Consumul presupune o deținere materială a acelor substanțe, fără a avea relevanță faptul că nu îi fuseseră prescrise lui, ci le-a luat de la tatăl său, care se confrunta cu probleme de sănătate.

În concordanță cu jurisprudența Î.C.C.J., așa cum s-a reținut prin Decizia penală nr. 10/2020 a Î.C.C.J., „consumul propriu de droguri implică, în mod necesar, o deținere anterioară a substanțelor interzise”, iar noțiunea de „deținere” include și posesia anterioară, chiar de scurtă durată, dacă rezultă cu certitudine că inculpatul a avut asupra sa acele substanțe, în orice formă, înainte de consum

S-a arătat că instanța a ignorat forța probatorie a analizei toxicologice, care a confirmat prezența unor substanțe interzise în organismul inculpatului, care, de altfel, a recunoscut că a ingerat cele 2 comprimate din medicația prescrisă unuia dintre părinții săi.

Astfel, față de concluziile analizei toxicologice, rezultă cu certitudine că inculpatul a fost, anterior, în posesia drogurilor, le-a deținut temporar în scopul consumului și le-a consumat, în momente diferite, respectiv în data de 12.07.2022 și 13.07.2022, ceea ce dovedește implicit o deținere ilicită anterioară.

Relevante sunt și împrejurările concrete de comitere a infracțiunii: modul în care inculpatul și-a administrat drogurile, consumul voluntar, momentul testării, la scurt timp după consumul din data de 13.07.2022, circumstanțele personale ale inculpatului, care, fiind de profesie medic, avea cunoștință de efectele produse de medicamentele respective.

Toate aceste elemente constituite suficiente indicii pentru a se reține că acțiunea de deținere s-a produs chiar dacă drogurile nu au fost identificate fizic la momentul depistării în trafic a inculpatului și în pofida faptului că acestea erau medicamente pentru care nu deținea o prescripție medicală.

În concluzie, întrucât, instanța de fond a aplicat o interpretare prea restrânsă a noțiunii de „deținere” și a ignorat contextul general în care a fost comisă fapta, s-a solicitat instanței de control judiciar să constate că sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii de deținere de droguri de risc pentru consum propriu, fără drept, faptă prev. și ped. de art. 4 alin. (1) din Legea nr.143/2000 și să dispună condamnarea inculpatului pentru această faptă.

Al doilea motiv de apel vizează netemeinicia sentinței penale sub aspectul individualizării pedepsei aplicate inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prev. de art. 336 alin. 1 și alin. 2 Cod penal, respectiv amânarea aplicării pedepsei amenzii de 15.000 lei, sancțiune extrem de blândă și care nu este aptă să asigure prevenția generală și specială prevăzută de lege.

S-a arătat că hotărârea primei instanțe este netemeinică nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 83 Cod penal.

Scopul amânării aplicării pedepsei este acela de a asigura îndreptarea inculpatului fără executarea efectivă a pedepsei atunci când fapta comisă este mai puțin gravă și există premise solide că persoana nu va mai săvârși alte infracțiuni.

Or, în cazul de față, nu se poate considera că acțiunea inculpatului de a conduce pe drumurile publice un autoturism având o alcoolemie de 2,23 g‰, împrejurare în care a și acroșat un alt autoturism parcat, ar reprezenta o faptă mai puțin gravă, ce ar permite aplicarea unei sancțiuni atât de ușoare.

S-a constatat că instanța de fond a manifestat o clementă excesivă față de inculpat, nu numai prin individualizarea pedepsei, stabilind o pedeapsă pecuniară, cât și prin faptul că a apreciat că se impune a amâna aplicarea amenzii de 15.000 lei.

De asemenea, se poate observa cum, în mod vădit părtinitor, instanța de fond s-a orientat spre una dintre cele mai blânde sancțiuni în condițiile în care, făcând aplicarea dispozițiilor art. 83 Cod penal, a stabilit numai măsurile de supraveghere obligatorii, prevăzute de art. 85 alin. 1 Cod penal, fără a impune niciuna dintre obligațiile enumerate la art. 85 alin. 2 Cod penal, printre care se afla și cea reglementată de lit. g „să nu conducă anumite vehicule”.

Cu toate că fapta inculpatului de a conduce pe drumurile publice un autoturism fiind sub influența substanțelor psihoactive, cât și a alcoolului, este gravă, s-a apreciat de către instanța de fond că nu este necesar ca inculpatul să suporte vreo altă restricție (prin aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. 2 Cod penal) decât cele imperios prevăzute de lege, care au fost consecința amânării aplicării unei pedepse pecuniare.

Mai mult decât atât, deși în mod corect, raportat la data săvârșirii faptelor, s-a reținut incidența legii penale mai favorabile, respectiv art. 5 Cod penal, nu poate fi ignorat faptul că legiuitorul a urmărit pedepsirea cu severitate a infracțiunilor prevăzute de art. 335 Cod penal și art. 336 Cod penal, astfel că, prin Legea nr. 172/2024, a fost introdus alin. 21 al art. 83 Cod penal, care interzice a se aplica amânarea pedepsei în cazul acestor infracțiuni.

S-a arătat că, prin aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 83 Cod penal, nu se realizează nici prevenția generală, în sensul că nu se transmite un mesaj ferm societății în sensul că fapte penale de genul celei reținute în sarcina inculpatului nu rămân nesancționate chiar dacă pedeapsa nu se execută efectiv.

Din contră, o astfel de soluție (amendă pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui autoturism sub influența substanțelor psihoactive și cu o alcoolemie de 2,23 g ‰, care nu se execută, ci doar se amână aplicarea ei) se poate interpreta ca o încurajare a nesocotirii normelor legale întrucât consecințele încălcării legii pot fi extrem de blânde.

Instanța a reținut, în mod nejustificat, că sunt întrunite condițiile pentru amânarea aplicării pedepsei fără a ține seama de: - gradul de pericol social concret al faptei (conducerea pe drumurile publice sub influența substanțelor psihoactive și a alcoolului); - valoarea foarte mare a alcoolemiei (2,23 g ‰); - circumstanțele în care a fost comisă fapta (conducerea pe un drum intens circulat, la o oră cu circulație intensă, după ce inculpatul consumase o sticlă de whisky „.....” și luase un comprimat de Xanax, împrejurarea că a accidentat un autovehicul staționat); - pericolul pentru siguranța traficului rutier; - modul concret în care a acționat inculpatul, care, medic fiind, confruntându-se cu problemele grave de sănătate ale mamei sale, a decis să își administreze Xanax, să consume o cantitate foarte mare de whisky, apoi să se urce la volanul autoturismului personal pentru a se deplasa la farmacie să cumpere un medicament ce-i era absolut necesar în acel moment mamei sale.

Din declarația inculpatului reiese că farmacia la care s-a deplasat se afla la o distanță de numai 500 de metri de locuința sa, distanță ce ar fi putut fi parcursă pe jos. Cu toate acestea, inculpatul, conștient fiind de consecințele acțiunilor sale, după ce consumase alcool, a decis să conducă autoturismul nesocotind astfel normele general acceptate de societate.

În acele circumstanțe, a acroșat un autovehicul staționat, astfel că au fost sesizate organele de poliție, iar inculpatul a fost nevoit să dea explicații.

Prin atitudinea adoptată, pe parcursul procesului penal, inculpatul a încercat să minimizeze consecințele acțiunilor întreprinse și să-și justifice comportamentul infracțional prin problemele de sănătate ale părinților săi.

S-a susținut că aspectele de ordin personal invocate de acesta pot fi avute în vedere ca elemente circumstanțiale, însă nu justifică săvârșirea infracțiunii și, mai mult decât atât,

nu pot constitui temei pentru a motiva o pedeapsă cu amenda penală, cu atât mai puțin o soluție de amânare a aplicării pedepsei amenzii.

S-a constatat că, în mod greșit, instanța de fond a dat eficiență exclusiv circumstanțelor de ordin personal și a aplicat, astfel, una dintre cele mai blânde sancțiuni penale pentru o faptă extrem de gravă, neexistând niciun fel de proporționalitate între sancțiune și încălcarea legii.

Este de menționat faptul că valoarea foarte mare a alcoolemiei (2,23 g ‰), care depășește de aproximativ 3 ori valoarea minimă prevăzută de lege (0,80 g/l) indică un pericol social ridicat și evidențiază o gravitate sporită a faptei, iar jurisprudența majoritară descurajează clemența excesivă în astfel de cazuri și stabilește că, indiferent de persoana inculpatului, organele judiciare au obligația de a fi imparțiale.

Valoarea alcoolemiei stabilită prin buletinul de analiză toxicologică (2,23 g ‰) dovedește o stare avansată de ebrietate incompatibilă cu aplicarea unei măsuri de clemență, precum amânarea aplicării pedepsei.

Instanța de fond nu a justificat, în mod convingător, de ce o persoană aflată în această stare ar merita indulgență mai ales în lipsa unor circumstanțe atenuante reale.

De asemenea, nu a motivat concret de ce ar considera fapta săvârșită de inculpat (conducerea pe drumurile publice a unui autoturism, după ce a consumat substanțe psihoactive și alcool, fiind implicat într-un eveniment rutier soldat cu daune materiale) ca fiind una „minoră” sau circumstanțiată excepțional.

De altfel, pedeapsa aplicată (amenda penală) este deja minimă, iar amânarea acesteia anulează complet efectul sancționator al legii penale.

Prin urmare, s-a susținut că nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru a se dispune, în cauză, amânarea aplicării pedepsei pentru infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui autoturism sub influența alcoolului sau a altor substanțe, astfel că s-a solicitat instanței de control judiciar a dispune condamnarea inculpatului la o pedeapsă neprivativă de libertate, o pedeapsă cu închisoare sub supraveghere, făcând aplicarea dispozițiilor art. 91 Cod penal, cu impunerea obligațiilor corespunzătoare.

În subsidiar, s-a solicitat înlăturarea dispoziției de amânare a aplicării pedepsei și dispunerea executării efective a amenzii.

Față de cele expuse, s-a solicitat instanței de control judiciar - Curtea de Apel Craiova, admiterea căii de atac, desființarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice în raport de motivele invocate.

Verificând sentința penală apelată, prin prisma criticilor formulate, dar și din oficiu cauza, sub toate aspectele de fapt și de drept, conform disp. art. 417 alin. 2 Cod procedură penală, Curtea constată că apelul formulat de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial este nefondat, pentru următoarele considerente:

Prima instanță pe baza materialului probator administrat a reținut, judicios, starea de fapt, constând în aceea în data de 13.07.2022, ora 15:00, inculpatul a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul județul, sub influența substanțelor psihoactive, în sângele recoltat de la inculpatul fiind identificate 37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, iar urina recoltată de la inculpatul fiind pozitivă la benzodiazepine și oxazepam, respectiv sub influența alcoolului, inculpatul având o alcoolemie de 2,23 g‰ la ora 15:00, rezultată în urma calculului retroactiv al alcoolemiei.

În aceste împrejurări, inculpatul a provocat un accident de circulație soldat cu pagube materiale, în sensul că a acroșat partea stângă a autoturismului marca cu numărul de înmatriculare aparținând martorei, ce se afla parcat în fața imobilului situat la adresa din municipiul, nr., județul, autoturismul condus de inculpat ricoșând mai apoi în alte autoturisme parcate în zonă.

În reținerea acestei situații de fapt, instanța de fond a avut în vedere declarațiile inculpatului, care a recunoscut, în esență situația de fapt, precizând că este adevărat că, în data de 13.07.2022, ora 15.20, a condus autoturismul marca cu numărul de înmatriculare, pe din municipiul, județul, sub influența substanțelor psihoactive și sub influența alcoolului, relevând că, la data de 12.07.2022, în jurul orei 23.00, fără a avea rețetă pentru consumul acestora, a ingerat un comprimat de diazepam, din medicamentele prescrise tatălui său ..., iar la data de 13.07.2022, în jurul orei 12.00, a ingerat un comprimat de Xanax, din medicamentele prescrise părinților săi, totodată în jurul orei 13.30-14.00, consumând o cantitate de mai mult de jumătate de sticlă de whisky

Aceste declarații se coroborează cu ansamblul probelor administrate, respectiv: documente depuse de suspectul ... constând în extras tratat Farmacologie, curriculum vitae ..., rapoarte medicale, bilete de externare, fișă de examinare, proces-verbal de constatare a infracțiunii flagrante din data de 13.07.2022, rezultate DrugTest , proces-verbal consemnare acord prelevare probe biologice din data de 13.07.2022, cerere de analiză, proces-verbal de recoltare mostre biologice , examen clinic, cerere de analiză, examen clinic, proces-verbal de recoltare mostre biologice, buletin de analiză toxicologică nr. ...din data de 20.07.2022 – Serviciul Județean de Medicină Legală .., solicitare încuviințare efectuare expertiză medico-legală formulată de inculpatul ..., prin apărător ales, comunicarea nr. ... din data de 11.05.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...”, raport de expertiză medico-legală de recalculare a alcoolemiei nr. ... din data de 07.07.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...”, buletin de analiză toxicologică nr. .. din data de 20.03.2023 – Institutul Național de Medicină Legală „...”, prescripție medicală în original și în copie, declarația martorului ..., permisul de conducere al inculpatului .. și certificatul auto, în copie a de identitate și permisul de conducere ale martorului ..., certificatul auto, în copie, contract de asigurare de răspundere civilă auto RCA, în copie, comunicare reținere permis de conducere, suport optic de tip CD conținând declarația inculpatului

De altfel, în privința situației de fapt parchetul nu a formulat critici, iar inculpatul nu a formulat apel.

În ceea ce privește motivul de apel vizând achitarea inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de deținere de droguri de risc pentru consum propriu fără drept prev.de art.4 alin.1 din Legea 143/2000, Curtea apreciază că este nefondat.

Astfel, dispozițiile art. 4 din Legea nr. 143/2000 nu incriminează distinct, pe de o parte, cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri de risc, fără drept, iar, pe de altă parte, consumul, fără drept, de droguri de risc. Ceea ce constituie infracțiune și se sancționează ca atare este efectuarea unuia sau mai multora dintre actele prevăzute expres de lege pentru propriul consum, fără drept. În aceeași ordine de idei, pentru realizarea laturii subiective a infracțiunii în discuție, trebuie constatată legătura causală între deținerea drogurilor și finalitatea acestei operațiuni, respectiv consumul propriu.

Se constată, astfel, că legiuitorul român a optat pentru neincriminarea faptei de consum de droguri, în condițiile în care noțiunea de deținere presupune posesia, stăpânirea, controlul substanțelor deținute, iar consumul (deși în cele mai multe cazuri are ca situație premisă deținerea acestora) poate exista și fără a fi deținut anterior de către consumator, cum este cazul simplei ingestii a unei substanțe.

Analizând probatoriul administrat în cauză se constată că acuzarea nu a prezentat probe care să confirme una dintre împrejurările prezentate, respectiv varianta deținerii în vederea consumului propriu, iar din declarația inculpatului rezultă doar că aceasta a consumat anterior cele două pastile din medicația prescrisă tatălui său, neexistând la dosarul cauzei probe din care să rezulte deținerea lor.

Prezența în organism a drogurilor, evidențiată de buletinul de analiză toxicologică cum este cazul în speță, poate reprezenta o prezumție simplă cu privire la deținerea lor

anterioară, însă nu este aptă prin ea însăși să conducă la soluție de condamnare, ci trebuie coroborată cu alte probe, care, în speță, nu există.

În aceste condiții, Curtea în acord cu instanța de fond constată o lipsă de tipicitate în cazul infracțiunii prevăzută de art. 4 al. 1 din Legea nr. 143/2000, republicată, atât timp cât, în realitate, ceea ce este imputat inculpatului și dovedit în urma probatoriului administrat în cauză este consumul de droguri de risc.

Pentru a se aprecia ca fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 4 din Legea nr. 143/2000, în modalitatea deținerii de droguri pentru consum propriu, nu este necesar ca descoperirea faptei să aibă loc în timp ce persoana în cauză se află încă în detenția cantității de drog, deci anterior consumării, ci este suficient să se probeze că persoana s-a aflat la un moment dat în posesia unei cantități de drog a cărei destinație era consumul propriu, iar faptul consumării între timp a acestei cantități de drog constituie o probă suplimentară că aceasta a fost destinația. Totuși, așa cum s-a subliniat anterior, acțiunea de deținere reprezintă mai mult decât o simplă ingestie a unei substanțe, ea reprezintă o stare de stăpânire ce trebuie constatată prin mijloace de probă administrate în cursul procesului penal. O altă interpretare ar conduce la concluzia că orice acțiune de consum de droguri este incriminată, nerezultând însă, din modul de redactare al art. 4 din lege, că aceasta ar fi voința legiuitorului.

Or, atât timp cât ceea ce este imputat inculpatului este consumul de droguri de risc, fără însă a fi făcută dovada deținerii acestora de către inculpat, Curtea consideră că fapta imputată acestuia nu este tipică.

Declarația inculpatului, în sensul că a consumat anterior depistării în trafic cele două medicamente, coroborată cu concluzia buletinului de analiză toxicologică nu sunt suficiente pentru a conduce la o soluție de condamnare, deoarece în caz contrar s-ar ajunge în situația ca toate persoanele consumatoare testate pozitiv pentru astfel de substanțe să fie condamnate pentru infracțiunea prevăzută de art. 4 din Legea nr. 143/2000, în varianta deținerii de droguri pentru consum propriu.

Curtea apreciază că voința legiuitorului a fost în sensul stabilirii în mod concret a deținerii de droguri – respectiv identificarea fizică a cantității de droguri asupra inculpatului sau deținerea să rezulte din coroborarea mai multor mijloace de probă, aplicarea legii neputând fi condiționată de o eventuală declarație a inculpatului susținută de rezultatul buletinului de analiză toxicologică. Adicional, se reține că toate acțiunile alternative ce conturează elementul material al infracțiunii prevăzută de art. 4 reprezintă în fapt o deținere, cât timp cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea implică în primul rând o deținere de droguri, neputându-se transforma un drog sau prepara fără a-l deține în prealabil.

Prin urmare, Curtea consideră că în cauză în mod corect instanța de fond a dispus, în temeiul art. 396 al. 5 C.pr.pen., cu referire la art.16 al.1 lit.b teza I C.pr.pen., achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 4 al.1 din Legea nr. 143/2000.

În ceea ce privește infracțiunea de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, faptă prev. și ped. de art.336 alin.1 și 2 Cod penal descrisă mai sus, conducerea sub influența băuturilor alcoolice a rezultat din actele medicale prin care s-a stabilit că inculpatul avea o alcoolemie de 2,23 gr‰o la data de 13.07.2022, ora 15:00, iar prin raportul de expertiză medico-legală nr..../9.05.2025 întocmit în cauză de Institutul de Medicină Legală ..., s-a concluzionat că prezența substanțelor psihoactive în sângele recoltat de la inculpat (din buletinul de analiză toxicologică nr. .. din data de 20.03.2023 întocmit de Institutul Național de Medicină Legală „...” ..., rezultând că în sângele recoltat de la inculpatul .. în data de 13.07.2022, ora 16:36 s-au evidențiat 0,37 µg/ml nordazepam și 0,22 µg/ml diazepam, trazodonă, duloxetină), au avut aptitudinea de a putea determina afectarea capacității sale de a conduce vehicule pe drumurile publice, în contextul în care inculpatul avea și o alcoolemie de 2,23 g‰o la data de 13.07.2022, ora 15.00 (raportul fiind dispus de instanță ca urmare a incidenței deciziei nr.25/27.01.2025 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al I.C.C.J.).

Curtea mai reține că în mod just instanța de fond a apreciat că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 336 alin. 1 și 2 C.p., și că legea penală mai favorabilă aplicabilă în speță era cea de la data săvârșirii infracțiunii de conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe (13.07.2022), prev. de art. 336 alin. 1 și 2 C.pen., în condițiile în care până la momentul judecării cauzei a intervenit o nouă lege penală.

Sub acest aspect, Curtea constată că prin art. III pct. 2-4 din Legea nr. 172/2024, în vigoare din data de 03.06.2024, art. 66, art. 83 și art. 336 C.pen. au suferit modificări. Astfel, în prezent, pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului prevăzut de art. 66 alin. (1) lit. i) C. pen. se poate dispune pe o perioadă de la 1 la 10 ani, nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei în cazul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 335 și art. 336 C.pen., norma de incriminare de la art. 336 C.pen. nu mai prevede și pedeapsa amenzii penale, iar pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi în cazul săvârșirii acestei infracțiuni este obligatorie, în condițiile în care normele de drept substanțial de la data săvârșirii faptei prevedeau că pedeapsa complementară a interzicerii exercitării dreptului prev. de art. 66 alin. (1) lit. i) C.pen. se putea dispune pe o perioadă de la 1 la 5 ani, nu era exclusă de la aplicare instituția amânării aplicării pedepsei în cazul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 335 și art. 336 C.pen., norma de incriminare de la art. 336 C.pen. prevedea cu titlu de sancțiune pedeapsa amenzii alternativ cu cea a închisorii, iar pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi nu era obligatorie în cazul săvârșirii acestei din urmă infracțiuni.

Curtea mai reține că nu este întemeiat nici cel de-al doilea motiv formulat de parchet vizând netemeinicia pedepsei aplicate inculpatului.

Procesul de individualizare judiciară a pedepsei și a executării acesteia, respectă criteriile generale cumulative și legale, prev. de art. 74 C.p., care justifică stabilirea unei pedepse în cuantum de 15.000 lei, iar aplicarea pedepsei a fost amânată potrivit art. 83 C.p.

Conform art. 83 C.p., instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt întrunite următoarele condiții:

a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani; prima instanță a stabilit o pedeapsă de 15.000 lei pentru infracțiunea prev. de art. 336 alin. 1 și 2 C.p.

b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și lit. b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare; din fișa de cazier judiciar a inculpatului rezultă că acesta nu a mai fost anterior condamnat, neavând antecedente penale.

c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității – materializat în declarația formulată în fața primei instanțe de judecată.

d) în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată. Inculpatul ... are vârsta de 45 de ani, este căsătorit și are un copil minor în întreținere, are studii superioare și nu este cunoscut cu antecedente penale, având o carieră meritorie în domeniul medicinei – obstetrică-ginecologie, precum și în domeniul academic, astfel cum rezultă din înscrisurile în circumstanțiere depuse la dosarul cauzei, iar în prezenta cauză a manifestat o atitudine procesuală sinceră, în esență regretând și recunoscând în mod constant săvârșirea faptei și împrejurările în care aceasta s-a produs, respectiv a avut o bună conduită în societate atât anterior săvârșirii faptei, cât și ulterior, reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în fața organelor de urmărire penală și a instanței de judecată.

Conform art. 83 alin. 2 C.p. nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este de 7 ani sau mai mare sau dacă infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicierea

aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților. Condiția negativă expusă este îndeplinită având în vedere că infracțiunea reținută în sarcina inculpatului este pedepsită cu închisoarea de la 1-5 ani sau cu amenda, iar inculpatul a adoptat o participare procesuală sincera constantă, recunoscând și regretând săvârșirea faptei.

De asemenea, în procesul de individualizare a sancțiunii penale aplicate trebuie avut în vedere și contextul în care a fost comisă fapta, inculpatul găsindu-și mama care era operată de cancer de pancreas, într-o stare deplorabilă (cu mențiunea că oricum inculpatul se afla într-o stare de epuizare datorită stării de sănătate a ambilor părinți, mama suferind de cancer pancreatic, iar tatăl având sechele cerebrale grave, cauzate de un accident vascular, aspecte coroborate cu activitatea profesională), situație care circumstanțiază luarea deciziei nepotrivite de a se deplasa cu autoturismul la o farmacie.

În consecință, în pofida alcoolemiei destul de ridicate, a prezenței drogurilor în organism și a producerii unui accident de circulație cu daune materiale, Curtea reține că punând în balanță elementele pozitive ale situației inculpatului, soluția instanței de fond este una legală și temeinică.

Gravitatea faptei nu poate duce prin ea însăși la aplicarea unei pedepse și respectiv a unei modalități de executare excesive, întrucât nu se poate lua în considerare numai acest criteriu, cu ignorarea celorlalte date personale ale inculpatului, astfel încât Curtea apreciază că, tocmai având în vedere elementele menționate anterior și împrejurarea că inculpatul are capacitatea de a conștientiza gravitatea faptei și de a adopta pe viitor o aptitudine de respectare a normelor de conviețuire socială, aplicarea sancțiunii amenzii penale în cuantum de 15.000 lei cu amânarea aplicării pedepsei, este apreciată ca suficientă pentru responsabilizarea inculpatului.

În virtutea considerentelor ce preced, Curtea apreciază că, analiza aprofundată temeinică a gravității faptei săvârșite și a persoanei inculpatului, analiză cumulativă, fără a acorda o pondere mai mare unuia dintre aceste criterii generale, ce se intercondiționează reciproc, determină concluzia că, sancțiunea și modalitatea de individualizare a executării acesteia stabilite de prima instanță, răspund exigențelor legii și asigură un echilibru între criteriile de individualizare a pedepsei și scopurile pedepsei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

În baza art.421 alin.1 pct. 1 lit.b C.p.p., respinge apelul formulat de **Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial ...**, împotriva sentinței penale nr.109 din data de 04.07.2025 pronunțată de Tribunalul ..., în dosarul nr. .../63/2023, privind pe inculpatul ..., fiul lui .. și ..., născut la data de ... în municipiul ..., județul ..., cu domiciliul în municipiul ..., județul ..., CNP

În temeiul art. 275 al. 3 C.pr.pen., cheltuielile judiciare din apel vor rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea deciziei la dispoziția părților, persoanei vătămate și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, azi, data de 27 noiembrie 2025.

Președinte,

.....

Judecator,

.....

Grefier,

.....